

ДАСИДИ

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XVIII Јануар - фебруар 1987. ● Примерак бесплатан

Драган Манасијевић (V, „29. новембар“): „На санкању“

ИЗМЕЂУ ДВА БРОЈА

БРОЈНЕ АКТИВНОСТИ У ГРАДУ БАКРА

Дан пионира у РООШ Бор обележен је низом активности. Организоване су смотре пионирских одреда и смотра здруженог пионирског одреда основних школа. Преко шестог пионира присуствовало је свечаном програму „Пионери — радост домовине“.

Детаљ са приредбе у Дому културе

У Дому културе ученици Специјалне школе приказали су новогодишњи програм намењен члановима Клуба за старија лица.

У децембру око 250 пионира је са успехом завршило Пионирску политичку школу, тим поводом су им уручене дипломе, а школе су награђене књигама.

У оквиру програма физичког и здравственог васпитања ученика основних школа у Бору, обука скијања се реали-

зује на Црном врху, планини наомак Бора. Групе ученика са наставницима проведиће по седам дана на скијању на принципу интернатског смештаја. Ове године обука скијања почеће 6. 1. 1987. године а реализоваће се у 8 група по 70 ученика. РООШ је за ученике обезбедила бесплатну опрему за скијање, 33 комплета СКИ опреме у вредности од 620 милиона. У децембру у Бору су одржани и заједнички стручни активности. Посебна пажња поклоњена је програмским захтевима по појединачним наставним областима основног и средњег образовања, а и успеху ученика. Закључци донешени на овим активностима допринеће унапређењу васпитно - образовног ра-

На скијању

да, квалитетнијем знању ученика и бољем успеху.

Редакција

ГЛАВНИ УРЕДНИК:
Иван Крстић, VIII
ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:
Мирјана Марковић, проф.

УРЕДНИЦИ:
Ивана Станојевић, VI
Сузана Јоновић, VII
Ирена Муминовић, VII
Јелена Радовановић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор. Излази месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница основног образовања, информисања, културе и запошљавања. Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око издавања листа обавља редакциони одбор ученика: Татјана Рапо (VII), Јелена Бакалуца (VIII, „3. октобар“), Александар Обрадовић (VIII), Александра Станојевић (VI, „Б. Радичевић“), Александра Столић (VII), Снежана Сахтер (VI, „3. српска бригада“), Никица Петровић (VII), Јаков Адић (VII), Дарко Михајловић (VIII, „Вук Караџић“), Бојан Обрадовић (VI, „29. новембар“), Биљана Ристић (VII, „Станоје Миљковић“), Невенка Антонијевић (VIII, „Петар Радовановић“), и Данијела Лазић (VIII, „Бура Јакшић“).

* Рукописи, фотографије, пртежи и други материјали за лист не враћају се * Оснивач: Општинска конференција ССО * Адреса: „Јасмин“, Основна школа „29. новембар“, 19210 Бор * Тираж 6.000 примерака * Метер: Бранислав Митрески * Штампарија „Бакар“ — Бор.

Догађаји

Борски основци НА ЦРНОМ ВРХУ

Као и задњих неколико година ученицима свих основних школа борске општин не омогућен је боравак на Црном Врху. По плану једна смена остаје седам дана, а време се може упражњавати скијањем и санкањем. За боравак на Црном Врху није обавезно поседовање опреме јер се она може изнајмити. Једино што је потребно је добра воља и љубав према зимским спортовима.

Ове године план је остао исти, али је због велике заинтересованости ученика број смена повећан. Прва смена је ове зиме била одређена за 6. 1. али је због снега, кога уопште није било, померена. Што се тиче организовања осталих смена нема никаквих сметњи.

Књижевно вече У ЧАСТ ВУКА КАРАЦИЋА

Поводом двестоте годишњице од Вуковог рођења у ОШ „3. октобар“ ће ускоро бити организовано књижевно вече.

Наиме, читањем литерарних радова посвећених Вуку Караџићу, његових записа и прикупљених умотворина ученици ове школе ће покушати да се једним делом одуже Вуку за све оно што нам је пружио и за оно за шта му се никад и ничим нећемо моћи одужити.

Татјана Рапо, VII 3
„3. октобар“

Одржан

РЕПУБЛИЧКИ ШАМПИОНАТ У ШАХУ

Мало се ко надао да ће на републичком шаховском шампионату, који је одржан од 29. 1 — 1. 2. 1987. године у Врњачкој Бањи, учествовати чак шест борских основаца: **Предраг Мишковић, Ив-**

Шахисти на окупу

ан Стојановић, Нинослав Пешић, Хакија Салијевић, Енгелберт Колберт и Бојан Буђелан који је на такмичење отишао као прва резерва. Остварени успех Борана могао је да буде и бољи: **Предраг Мишковић** пласирао се на четврто место, самим тим ићи ће на савезно такмичење, док су **Пешић** и **Стојановић** у претпоследњем колу имали велике шансе за пласман међу првих пет. Међутим, обојица су изгубила у последњем колу због недостатка времена и тако освојили, **Пешић** петнаесто, а **Стојановић** једанаесто место. Остали борски такмичари нису постигли запаженије резултате.

Остаје нада да ће на следећем такмичењу борски основци показати бољи успех.

Дарко Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

Редакција листа „Јасмин“ изражава посебну захвалност радном колективу Штампарије „Бакар“, на дивном поклопу — календарима, који су подељени борским основцима.

Догађаји

Ртањ био домаћин младим математичарима са Тимочког региона

ОДРЖАНА ЧЕТВРТА ЗИМСКА ШКОЛА МЛАДИХ МАТЕМАТИЧАРА

Друштво математичара региона Зајечар организовало је и ове зиме, од 11. до 18. јануара четврту по реду Зимску, а седму у серији математичких школа. Било је 110 учесника (78 ученика виших разреда основних школа и 32 ученика Заједничких основа) из свих општина Зајечарског региона.

За предаваче су били обезбеђени најеминентнији наставници и професори не само из нашег региона, већ и из Београда. То у сваком случају говори да су млади математичари имали идеалне услове да унапреде досадашње знање и сазнају много тога новог. Додајмо и да је ученицима, ван наставе био доступан компјутер „Комодор 64“, иначе власништво Друштва математичара нашег региона. Организатори су се, такође потрудили да сви полазници добију дипломе, као сведочанство о завршеној Математичкој школи.

Ученици су били смештени у Пионирском дому „М. Васиљевић — Зоран“.

**Иван Крстић, VIII
Ивана Станојевић, VI**

Ове године читалачка

ЗНАЧКА „ВУК КАРАЦИЋ“

И ове године пружа се прилика основцима наших школа да се уз избор добрих књига такмиче за читалачке значке. До сада одзив је велики и биће тешко одредити најбоље.

Овогодишњи програм такмичења за значке доживео је малу измену. Уз редовне значке додата је и значка „Вук Караџић“. Она обухвата део богате Вукове збирке.

**Никица Петровић, VII
„Вук Караџић“**

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН ДАН ПИОНИРА

● Завршена Пионирска политичка школа ● Приредба у биоскопу за пионире

По већ устаљеном обичају, крајем прошле године Дом пионира је у сарадњи са Марксистичким центром организовао Пионирску политичку школу коју је ове године завршило 260 полазника. Најревноснији су били, од ученика градских школа, основци школе „Бранко Радичевић“ а од сеоских ученици школе „Станоје Миљковић“ из Брестовца.

Детаљ са приредбе поводом Дана пионира

Крајем децембра у сали школе „9. бригада, Јовица Андрејић, директор РО основних школа општине Бор одржао је завршно предавање посвећено актуелним задацима основног образовања у борској општини у коме је истакао, поред осталог, да се планира да се у редовну наставу у борским школама уведу компјутери, да треба појачати васпитну функцију школе, ојачати самоуправљање ученика, побољшати акционо деловање омладине унутар школе и пружити више помоћи у професионалној оријентацији, првенствено ученицима осmog разреда.

Иначе, сви полазници добили су дипломе.

**Иван Крстић, VIII
Ивана Станојевић, VI**

Истог дана, 26. децембра, у сали биоскопа „Звезда“ ученици школе „29. новембар“ дали су за своје вршњаке пригодан програм.

У галерији Музеја рударства и металургије

ИЗЛОЖБА СЛИКА ПЕТРА ФАЈМОВИЋА

Од 20. јануара до 15. фебруара ове године, у Музеју рударства и металургије у Бору била је постављена изложба 26 слика Петра Фајмоновића, иначе лекара. Ученици борских основних школа посећивали су колективно ову изложбу, што је свакако за похвалу.

Иначе, Петар Фајмоновић је око седамдесет пута излагао у земљи и неколико пута у иностранству, а учествовао је и на разним ликовним смотрама и колонијама.

Иван Крстић, VIII

Позоришна лабораторија „Балтазар“

ПОСЕТИЛА „АТЕЉЕ 212“

Глумачка позоришна лабораторија „Балтазар“, 29. I 1987. године била је у посети београдском позоришту „Атеље 212“.

Том приликом видели су позоришну представу „Заклети спасаца“. Тренутно лабораторија припрема „Ромео и Јулију“, у нешто измењеној верзији.

Јаков Аџић, VII
„Вук Караџић“

У Музеју металургије

ТРАДИЦИОНАЛНА ЛИКОВНА СМОТРА БОРСКИХ ОСНОВАЦА

У Музеју металургије 23. II 1987. године у 18 часова биће отворена изложба ликовних радова ученика основних школа општине Бор. Биће заступљене све ликовне технике из редовног програма. Свака школа учествује са највише десет ликовних радова.

Жири ће одабрати три најуспелија ликовна остварења и наградиће их.

Редакција

Ускоро у школи „3. октобар“

НОВА СПОРТСКА САЛА

Ученици ОШ „3. октобар“ почели су и ове године спровођење наставе физичког васпитања у спортском центру. Изградња сале се сваким даном све више ближи крају и постаје велики изглед да ће се ускоро завршити. Најважније је да је кров на сали постављен тако да снег и остале временске непогоде не могу успоравати њену изградњу.

Пошто сала до Нове године, термина који је био планиран за њено отварање није била завршена, ученицима и наставницима физичког васпитања у овој школи остаје нова нада да ће се до пролећа уселити у њене просторије.

Татјана Рапо, VII
„3. октобар“

Успешна сарадња француских ученика из Крезод и борских ученика на пољу

ЛИКОВНЕ КУЛТУРЕ И ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Јуна 1986. године у посети Бору били су професор уметности Цхристиан и професор књижевности Тхомас, са својим ученицима из Француске. Они су провели дивних седам дана као гости борских основаца. Уз дуг разговор и размењивање идеја које се тичу уметности енглеског, француски професори и наши педагози уметности дошли су на идеју да организују размену ликовних радова, као и писама која ће бити на енглеском. Та идеја се реализује, а и сами радови су докази да је размена успела. Иначе, писма су сажета и кратка, а ученици пишу о школи, хобијима, књигама, а све то, наравно, да би упознали једни друге.

Надамо се да ће се ова размена и даље успешно одвијати и да ће остварити свој циљ.

Тим поводом ликовне прилоге француских ученика објављујемо у овом броју нашег листа.

Ирена Мумијовић, VII
„29. новембар“

Какав смо успех постигли у првом полугодшту

ОВ КОМЕНТАР:

МОГЛО ЈЕ И БОЉЕ

Бачке књижице је у петак, 16. јануара примило 6135 ученика. Деветнаесторо њихових другова, који су заједно са њима јесенас закорачили у школску 1986/87. годину није, због непохађања наставе оцењено. Неки од нас су (можда чак добар део, што ћемо видети) на распуст отишли незадовољни, обећавајући да ће „сести и угрејати столицу за време распуста и да ће им књижица (касније, а „осмацима“ већ ове године и сведочанство о завршеној основној школи) много лепше изгледати него сада, на крају првог полугођа“. Резултати би требало да буду познати већ на крају трећег класификационог периода.

Интересантно је да су ученици и наставници у току протеклог полугодишта пребацили норму од 107 183 часа за 1 050 часа. Остварено је, дакле, 108 233 часа.

Успех ученика нижих разреда је и овог пута знатно бољи од успеха њихових старијих другова. Проценат позитивности, тако код нижих разреда износи 92, а код виших 73%, што значи да је скоро 83% свих ученика основних школа постигло позитиван успех. Више од 16% свих ученика (њих 1011) је, дакле, са недовољним успехом, од тога, 229 из нижих и 782 из виших разреда. Најбољи успех постигли су ученици других разреда чији су и проценат позитивности — 94% и средња оцена — 4,10 највиши, а неславно, последње место припало је ученицима седмог разреда чији су и проценат позитивности (70%) и средња оцена (3,12) најгори.

За нијансу бољи успех постигли су ученици осмог разреда који такође не могу бити поносни на свој 71% позитивности и средњу оцену 3,21. За овако лош успех ученика седмих и осмих разреда помињу се објективни разлози (психолошко-физиолошке промене у овом добу развоја ученика) који не смеју да буду и оправдање. Јер, „... уз већу сарадњу са родитељима, продуктивнијим методама рада и адекватнијим облицима мора доћи до побољшања успеха у другом полугодшту“, кажу у Радној организацији основних школа.

Што се тиче оцена, ни оне не блистају, што се и могло наслутити из претходних података. Највише одличних оцена (1 369) и позитивних (2 999) је из физичког васпитања. Али из овог предмета има и 14 негативних оцена. Поменимо још неке предмете који су се раније оцењивали описно. Из ликовне уметности има 52 негативне оцене и 1 111 одличних, музичке културе 35 недовољних и 1203 одличних, техничког образовања 116 негативних и 988 одличних оцена. . . Биланс оцена из ових предмета ставили смо у први план, пре физике и математике код којих ситуација није нимало ружичаста, управо због тога што су ови предмети оцењивани бројним оце-

На часу физичке културе

нама. Подаци само казују да има и то доста ученика који још увек нису изградили правилан став према овим пре-

дметима, мада су многима оцене из ових предмета, за које су надарени, кумовала бољем општем успеху. Из овога се може још нешто закључити: да се вреднују не само резултати, већ и залагање и труд на часу без обзира на афинитете према неким областима. То наравно не може да буде изводљиво у сваком случају, али ипак сваког ученика треба, мислимо, оцењивати према особеним могућностима и његовим резултатима (на то се односе, углавном, само ови предмети), дакле, не оцењивати ученике према неким стриктно одређеним параметрима. Сигурно је да оваких случајева има и у другим областима које се изучавају у основној школи. Допунска настава, која се, по Закону, обавезно одр-

У тихом кутку библиотеке

жава за српскохрватски језик и математику није дала задовољавајуће резултате. Из ових предмета је и највећи број слабих оцена — 495 из математике и 318 из српскохрватског језика. Али, ученици који имају слабе оцене, а показују извесно интересовање да тај успех побољшају кроз редовно долажење на ванредне часове, већ су по томе изнад својих вршњака који не показују никакво интересовање. То у сваком случају не значи да оцене овим ученицима треба поклањати само због тога што 45 минута седе дуже у школи, јер треба циљати ка квалитету, али на њих треба свакако више обратити пажњу, а оне друге покушати заинтересовати, што није једноставно.

Ученицима не цветају руже (а сигурно ни наставницима) из физике (238 недовољних оцена), као и страног језика (216 слабих оцена). Са три и више

слабих оцена има 413 ученика (65 из нижих и 348 из виших разреда).

И на крају низа ових силних цифара од којих се читаоцу помути у глави — поређења. „У односу на први класификациони период (популарно названог —

Компјутери су неопходни савременој настави

тримесечје), када је проценат позитивности износио само 63,91, а сада 73%, можемо напретком у успеху донекле бити задовољни, али не и у потпуности“, рекли су нам у РО основних школа, и додали: „У односу на прошлу годину проценат позитивности ученика основних школа је сада бољи за 0,29%, а средња оцена за 0,02 нижа (сада је 3,62), што сигурно говори о једном константном стању успеха али не и о подстицању бољих резултата, што ће бити у даљем раду, обзиром на све боље услове рада, примаран је задатак Радне организације основних школа“.

Иван Кристић, VIII
„Бранко Радичевић“

РЕШЕЊА

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно: Драган, б, Злот, о, уб, урлик, доб, њива, Браца, о, а, срна, б, о Нехру, „Инса“, мач, Митја, БЈ, е, окно, е, Влаоле.

КВАДРАТ

Водоравно и усправно: трола, рибар, обрва, лавор, арапа.

Енигматску страницу припремио и уредио: Крста Иванов, дипл. инж. руд.

**ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ УЧЕНИКА
НИЖИХ РАЗРЕДА ШКОЛЕ „9.
СРПСКА БРИГАДА“**

ДРУГАРСТВО

Од свих на свету
најлепших речи,
највише волим једну ја.

Ту реч пишу, и често
изговарају деца на свету сва.
Та реч је звезда која
небо краси, она се не гаси.

Ту реч знају сви,
и одрасли,
а њој
другарство је име.

Александар Мачен, III

ЛЕПО ЈЕ БИТИ ПИОНИР

Зар је шта лепше на свету
него пионир бити,
родити се под
сунцем срећним,
трчати пољима житним.

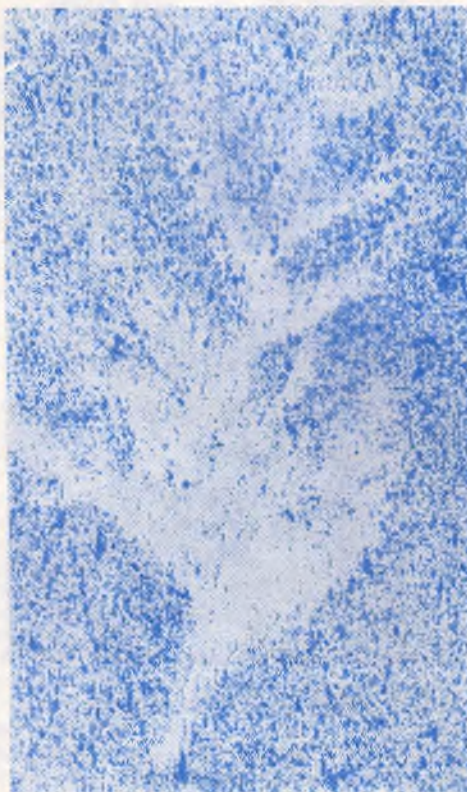
Дајте ми књигу у миру,
играчке у слободном сату
дајте ми, ако затреба,
пушку у рату.

Било је пуно бораца
попут мене, младих,
жељних живота и среће
моју земљу и слободу
недам ја, а и
нико неће!

Велика је срећа моја
пионир бити,
носити мараму и капу,

учити за ову земљу,
за себе,
за маму и тату.

Гордана Марјановић, III

Coelho Valerie, 13. god.

**И МИ ЋЕМО КОРАЧАТИ
ЦРВЕНИМ СТАЗАМА**

Пионири су храбри
и смели били,
лушке носили, бомбе бацали,
непријатељу пркосили.

Сада, захваљујући њима
можемо живети у миру,
зато хвала сваком
ратном пиониру.

И ми ћемо се борити,
смело корачати тим црвеним стазама.
Борићемо се, животе дати,
за њу, за драгу домовину.

Јелена Станојевић, IV

У ВУКУ СРЦЕ НАРОДА КУЦА

Ћ

Г

Галија једнога не чека.
Гвожђе се кује док је вруће.
Где је цвет ту је мед.
Глава је старија од књиге.
Глад и курјака из шуме ишћера.
Говори као да није синоћ вечерао.
Гради ражањ, а зец у шуми.

Д

Дала баба пару да се ухвати у коло, а
послије двије да се пусти.
Да му рече: магарац лети, он би изашао
да види куд лети.
Да нема носа пасео би траву.
Да падне на леђа разбио би нос.
Да ти кана фали, купио бих ти, али па-
мет не могу.
Два љешника ораху су војска.
Два пута мјери, а трећи крој.
Добар глас далеко иде, а зао још даље.
Дрво се на дрво наслања а човек на чо-
века.

Ће је сова излегла сокола?
Ће је стрвина тамо се и пси купе.
Ће је танко онде се и кида.
Ће није мачке ту и миши коло воде.
Ће се не једе и не пије ту љубави нема.
Ће си пјевао љетос пјевај и зимус.
Ће ће крушка но под крушку?

ПРАВДАЊЕ

Мајка Божу јутро-вече кара:
„Сине Божо, жив не био мајци!
што год стече, све девојци даде!“
„Ој, бога ти, моја стара мајко,
што сам стеко, што ли сам јој дао?
Литру злата, и триста дуката,
и мараму од сувога злата,
и на њојзи стотину дуката.“

ДОЈЧИН ПЕТАР И КРАЉ МАТИЈАШ

Вино пије Дојчин Петар варадински бан;
попио је триста дукат све за један дан
и још к томе врана коња, златан буздо-
ван.
Карао га краљ Матијаш, земљи госпо-
дар:
„Бог т убио, Дојчин Петре, варадински
бан!
Буд ти попи триста дукат све за један
дан,
зашто попи врана коња, златан буздо-
ван?“
Ал беседи Дојчин Петар, варадински
бан:
„Не карај ме, краљ Матијаш, земљи
господар!
Да си био ти у крчми где сам пио ја,
и љубио крчмарицу којуно сам ја,
попио би равну Пешту и сав Будим
град!“
Сакупио и на свијет издао
Вук Стефановић Караџић

● ● ●

Ученицима и радном колективу „9. срп-
ске бригаде“ честитамо Дан школе.
Редакција

● ● ●

Састанци чланова редакције, сарадника
и пријатеља „Јасмина“ одржавају се сва-
ке среде од 12 до 14 часова у просторија-
ма школе „29. новембар“ (соба 49).

Наше ђеро

ХУМАНОСТ НЕ ПОЗНАЈЕ ГРАНИЦЕ

Растемо у слободи и градимо срећну будућност. Милује нас благ поветарац, покрива мирно плаво небо по коме тиграју топли сунчеви зраци. Миришу опојни цветови. Окружени смо обиљем свега. Растемо и радујемо се слободи, шољици топлог млека, играчкама, добром другу. И док тако уживамо благодети што нам их подари наша крвава прошлост, не можемо а да се не сетимо свега што је прохујало.

Не, страхоте, крв и глад нису нестали. Гладних устију је још много, тужних и молећивих очију је безброј. Мутне и сузне очи нас гледају, а неме усне као да говоре „дајте помозите, а ми ћемо вратити кад затреба“.

Покушајмо да им помогнемо али одмах, без оклевања. Не гледајмо боју њихове коже. Не задовољавајмо се да су далеко од нас, јер они су ту, граница се сада брише.

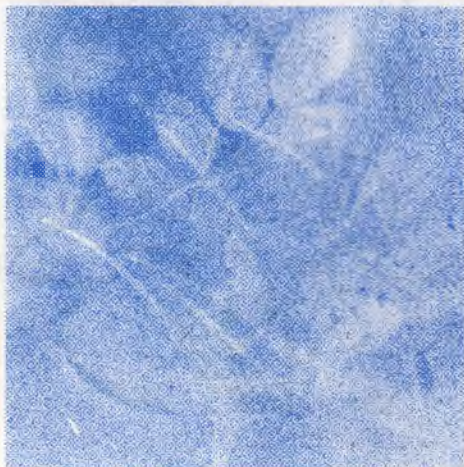
Lavandeira Jean Paul, 13. god.

Покушајмо да их спасемо јер већ сутра биће касно. Дајте сви помало и њима ће бити довољно.

Станојевић Ивана VI-4
„9. орпска бригада“

РАСТИ И ЦВЕТАЈ ПОД СУНЦЕМ СЛОБОДЕ

У плавој зеници неба огледа се једна земља — моја земља. Биопро плаветнило разгони сиве облаке над њом и она постаје лепша — обасјана сунцем слободе.

Volot Marie — Jose, 13. god.

У мојој земљи с поносом живи народ који не трпи неправду и понижења, народ са светлом традицијом. Храбар, смео, непоколебљив, увек је одлучно корачао у су срет силницима и са песмом на уснама пркосио бајонетима. На челу тог народа био је велики комуниста, револуционар, Тито. Трновитом стазом, кроз крваве битке и окршаје повео је народ ка најлепшем циљу, ка слободи.

Из пепела рођена је нова Југославија са Титом на челу. Расла је из дана у дан и бивала све лепша, срећнија, богатија. Њено највеће богатство је слобода. И данас док размишљам о њеној тешкој, али славној прошлости ја видим њену светлу будућност. Надахнути Титовим идејама не поколебљиво, смело, под паролом братства и јединства, чврсто решени да са Титовог пута не окренемо, ми млади, градићемо још лепшу домовину за срећнију будућност долазећих поколења. Чуваћемо најлепше тековине наше револуције — наше мирно ведро, звездано небо на коме вечно сија велико сунце слободе.

Бојана Буђелан, VII-1
„Вук Караџић“

НА РАСКРШЋУ

ЖЕЛИМ ДА ПОСТАНЕМ

На раскрсници сам живота. Бескрајни путеви пружају се у свим смеровима. Један пут води до занимања доктора. Дивно је и хумано лечити људе и помагати им у тако тешким ситуацијама. Други пут води до занимања наставника српскохрватског језика.

Али, моја жеља је да са овог раскрћа не кренем ни једним од ових путева, већ трећим, својим. Моја жеља је да постанем архитекта. Дуго носим ту реч у себи, она се све дубље урезивала у моју душу, постала је моје животно опредељење. Знам да треба много рада да би се стигло до собе за пројектовање, великих лењира, троуглова. Откуда овако велика љубав према архитектури? Не знам, можда због дивних грађевина које се могу видети на сваком кораку, а можда у жељи да једна од њих постане моје дело.

Ветрови још дувају и носе погледе на све стране, али у мени чврсто стоји опредељење за позив архитекте.

Дарко Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

МОЈЕ БУДУЋЕ ЗАНИМАЊЕ

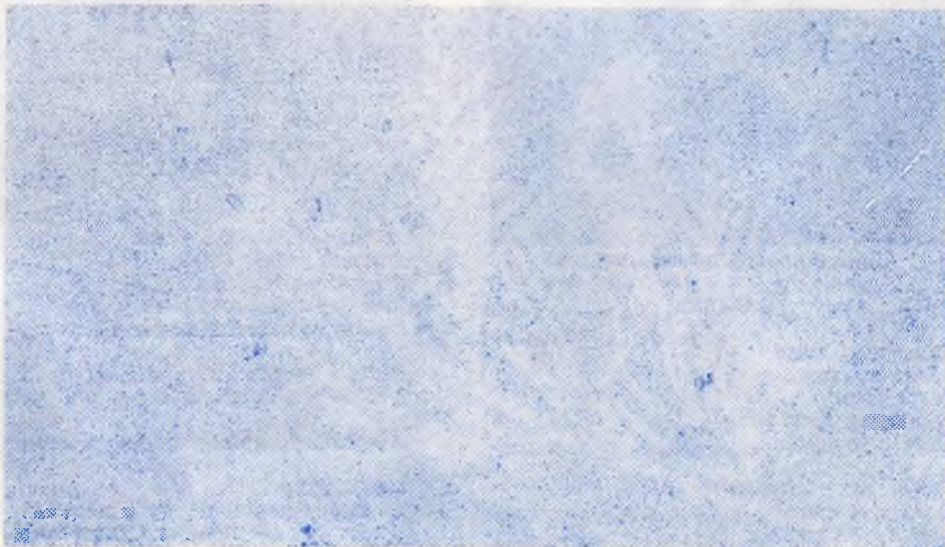
У осмом сам разреду. По новом плану и програму средњих школа, ми се одмах након завршетка основне школе опредељујемо за свој будући позив.

Доста времена сам провела размишљајући о свом будућем позиву. Схватила сам да ме највише привлачи посао просветног радника. То је сложен и одговоран посао. Треба много љубави за њега. Децу треба заинтересовати за предмет, а за то треба доста стрпљења и воље. Ако будем целу себе уложила, моји ученици постаће прави људи, понос свих нас. А то је најважније, јер ако постанеш прави човек постигао си свој највећи успех, положио си испит живота.

Мислим да бих била добар наставник. Често себе замишљам у учионици препуној ђака, чупаве главице им вири из клупа. Њихове очице ме гледају и упијају сваку моју реч.

Надам се да ће ми се жеља испунити и да ћу једног дана бити наставник.

Анита Деспотовић, VIII
„Бранко Радичевић“

Robert Christelle, 13. god.

ЗИМА

Док се на небу пале звезде све,
тихо падају пахуљице.
Град полако захвата сан,
радносно очекујући снежни дан.

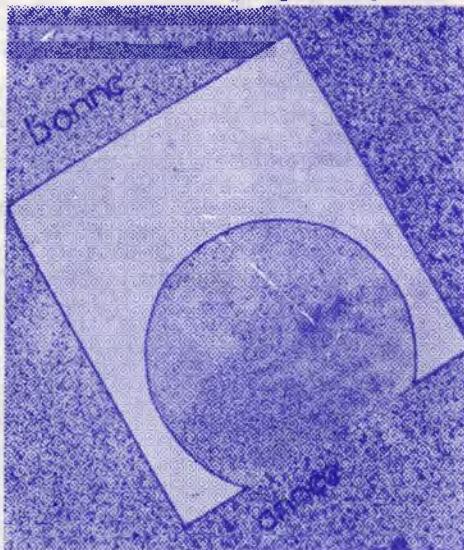
Морнар, месец стари
на мору тамном рибари,
Снежну Краљицу гледа.
Дошла је зима пуна снега и леда.

Снег је прекрио град цео
поља, шуме и долине.
Снежко Белић је весело
и игра уз звук ветрове виолине.

Санке са децом јуре, лете.
Зимској лепоти не може одолети ниједно
дете.

Одзвања свуда граја,
ето дођосмо до краја.

Снежана Сахтер, VII
„9. српска бригада“

Charrondiere Christele, 14. god.

ЗИМА

Беле пахуљице
покриле села
и градове.
Радују се деца сва,
стигла је зима.

Лете санке брдима,
радују се снегу
заједно са децом,
по беломе брегу.

ПЕСМА ДО

По околним брдима,
чуде се сад сви,
као да корачају
снежни људи.

Али то је само варка
то су била деца драга,
са суседног снежног брега.

Жана Станковић, VI
„9. српска бригада“

КОЗАРА

Освануло црно јутро,
велика се битка бије.
Козара се буди с гором
по њој страшна крв се лије.

Окупана крвљу, знојем,
Козара се неће дати,
сакриће сад партизане,
та њихова верна мати.

Козара сад битку води
и сакрива партизане,
у шумама својим густим
превиће им тешке ране.

Ивана Попов, V
„3. октобар“

МОЈЕ ОДЕЉЕЊЕ

Док у учионицу наставник не стигне
читава збрка дотле се дигне.
Сви о нечему причају,
сви се нечему чуде,
ми смо такво одељење
да страх обузме људе.

Душка и Сања играју се жмурке,
а Саша и Владан јурке.
Алан је увек гладан,
стално нешто једе.
Сви се за стомак хватају
кад чују досетке малог Педе.

Имамо разредног, душа од човека,
док се ми смиримо он мирно чека.

Ако хоћете доћи у посету нашем
одељењу.

Слободно дођите,
ми смо у неком парку у недељу.

Ивана Станојевић, VI-4
„9. српска бригада“

ПЕСМЕ

ПАХУЉЕ ЛАКЕ

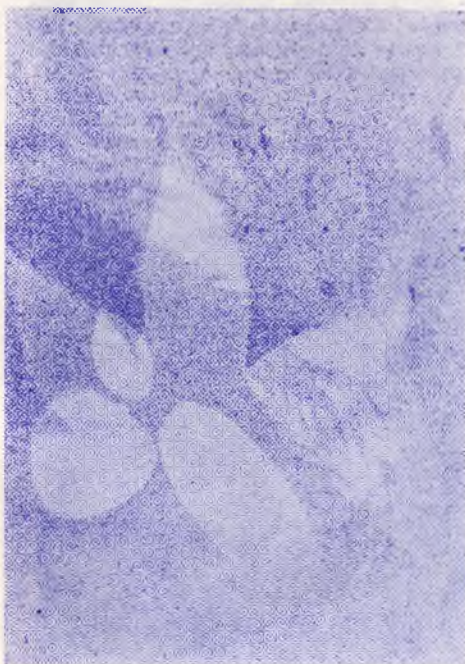
Пахуље лаке,
падајте, падајте,
покријте долину, брег,
направите дубок снег.

Падајте пахуље,
послала вас је
Краљица Зима.

Нек санке јуре,
нек грудве лете,
нек се радује
свако дете.

Пахуљице мале,
играјте, играјте
свој најлепши бал
стигла је зима,
ти, дечаче, знај!

Светлана Стојановски, VII
„9. српска бригада“

Margveron Elodie, 14. god.

МОЈА ДОМОВИНА

Кад крочиш у земљу моју,
знај крочио си у земљу хероја.
Кад поносно погледаш све шуме и поља,
знаеш, најлепша је домовина моја.

Чућеш тад песму храбрих партизана
што гинуше славно за домовину своју.
Чућеш и грају чилих пионира,
видећеш, њихова блистава лица,
и они ће гинути ако затреба,
за слободу народа свога.

Кад крочиш у земљу моју,
знај крочио си у земљу хероја.
Кад поносно погледаш све шуме и поља,
знаеш, најлепша је домовина моја.

Биљана Митаковић, VIII
„Станоје Миљковић“

ОДАБРАНА ПЕСМА

МОДРА РИЈЕКА

Нитко не зна гдје је она
Мало знамо ал је знано

Иза горе иза дола
Иза седам иза осам

И још даље и још горе
Преко горких преко морних

Преко глога преко драча
Преко жеге преко стеге

Преко слутње преко сумње
Иза девет иза десет

И још дубље и још јаче
Иза шутње иза тмаче

Гдје петови не пјевају
Гдје се не зна за глас рога

И још хуће и још луђе
Иза ума иза бога

Има једна модра ријека
Широка је дубока је

Сто година широка је
Тисућ љета дубока јест

О дуљини и не сањај
Тма и тмуша непроболна

Има једна модра ријека

Има једна модра ријека
Ваља нама преко ријеке

Мак Диздар

ОНИ НАС УЧЕ

Ирена Богојевић

У овом броју „Јасмина“ представићемо вам наставницу клавира, **Ирену Богојевић**. Наставница Ирена дуго ради у Музичкој школи „Миодраг Васиљевић“ и веома је цене и ученици и колеге. У разговору са њом ми смо провели дивно време и сазнали шта она мисли о музици, условима у којима је радила и сада ради, о ученицима.

— Музика је саставни део живота. Без ње се не може. Она је саставни део свих људи и радосних и тужних, јер било како да се осећамо увек се окрећемо музици. Музику треба волети.

Наставница Ирена у овој је школи од првог дана њеног оснивања. Била је ученица прве генерације школе. Тада су они имали на располагању 2 — 3 просторије и 2 — 3 стара раштимована клавира, три наставника који су предавали били су музичари. Они су им усадили љубав према музици. Стара школа се после селила у веше наврата. Рад се одвијао и у основним школама, услови нису били лаки. Међутим, волели су да раде и ученици и наставници и учioniце нису биле препрека. О данашњим ученицима школе наставница Ирена каже:

— Велики број ученика је у нашу школу дошао из љубави према музици. Међутим, извесан број ученика је овде и због жеље својих родитеља. Они су у стању да купе инструмент и присиљавају децу да похађају ову школу. Таква деца представљају терет и школи и наставницима, и њима самимa је тешко. Ми

не желимо да долази до таквих случајева. У нашој школи се учи једна лепа уметност. Права је ствар ако се то жели и ако ученик има талента, упорним радом ће још више напредовати. Иако је потребно доста рада, љубави треба више. Они који и с љубави похађају ову школу постижу успехе и у граду и ван њега. Доста свог времена ученици дају музици, она их образује, оплемењује, истиче. Наши ученици много времена проводе у овој школи, а ипак су одлични и у нашој и у основној школи. Такви ученици се мање играју и забављају од остале деце. То је велики напор и за сваку је похвалу.

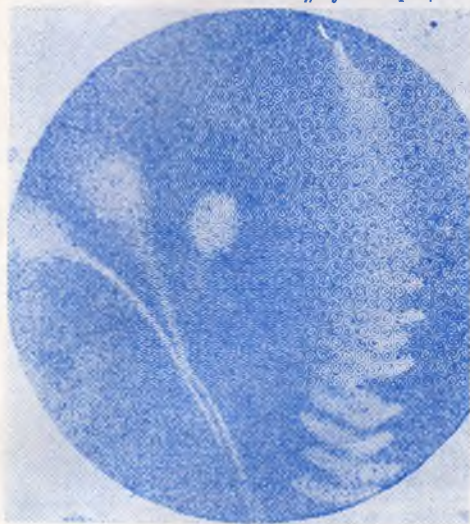
— Услови у којима данас радимо су одлични. Просторије су дивне, простране. Инструменти су квалитетни. Имамо и салу за јавне наступе коју тренутно реновирамо. Међутим, ми и даље радимо и припремамо концерте у холу школе.

— Од првих такмичења организованих за музичке школе ми учествујемо. У почетку резултати су били скромни. Упорним радом стање се побољшало. Има много ученика који су освајали I, II и III награде. Срећа је када оркестар освоји награду, она више значи и граду.

— Моја највећа радост је успех мојих ученика. Тада нам је заједнички признат напор и љубав коју смо уложили припремајући се за наступ.

Разговарали:

Никица Петровић, VII
Дарко Михајловић, VIII
„Вук Караџић“

Paressant Severine, 13. god.

Мој писмени задатак

ШТА БИХ УЧИНИЛА ДА МИ БУДУЋНОСТ БУДЕ ЛЕПША

Седим у ооби и размишљаам. Данас је свуда слобода, мир. Влада љубав, неизвесност, поверење и сарадња. Радујемо се сваком новом јутру, парчету хлеба, шољици тоглог млека. Трчимо за лептиром, играмо се у пољу. Не слупимо да није свуда тако. Негде на другом делу планете је рат.

Да, није свуда исто као код нас. На другом делу планете влада рат. Улице су покривене лешевима деце и људи. Стално се чују речи: рат, покољ, пушка, мржња... Смрт забада своје канце у људска тела не бирајући да ли су то тела деце или старијих. У тој земљи влада глад.

Стално ми се у мислима врзмају црне и гладне очи дечака и девојчица, деце која су у сваком тренутку у опасности, деце над којима будно вреба смрт. Њихов живот није као наш. Много је другачији. Ују тру их не буди цвркул птица, не чека их бели хлеб ни шољица тоглог млека. У њиховој средини стално се чује топовска јека, јаук. У њиховим душама увек влада бол, глад, страх. Не знају они за ведро небо, играчке, радост. Њихово небо увек је прекривено авионима.

Сваког дана се понавља исто. Сваког дана по неко изгуби живот. А због чега

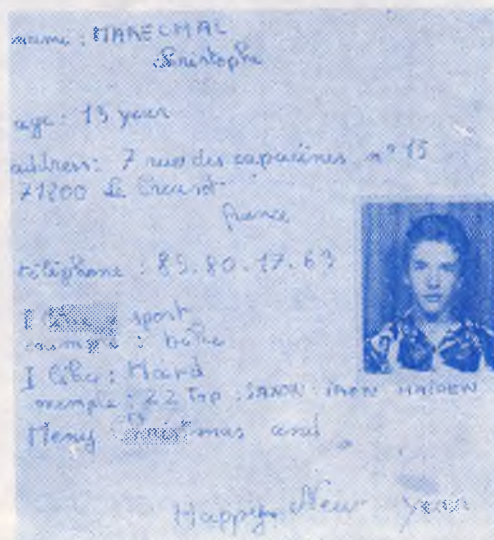
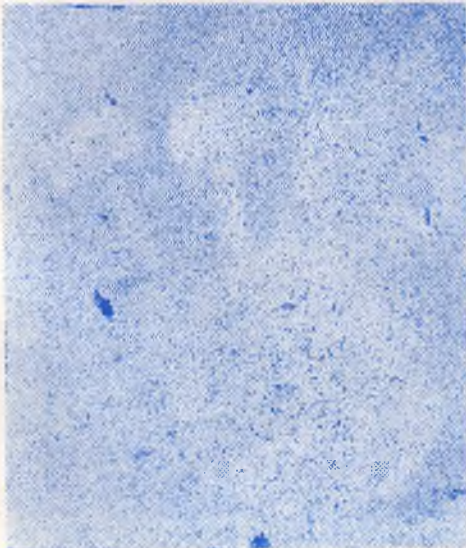
је то тако? Због чега?, питам се ја. То је дело одраслих. Њима су прече ракете од ипрачака; њима су прече пушке од гланих очију дечака и девојчица; за њих су важнија и боља топовска јека од веселог цвркута птица.

О, зар је и то могуће? Да, истина је то. Не размишљају ти људи као ми. Много се разликују од нас. Њихове мисли увек су усмерене рату. Кад би сви људи на све то размишљали као сва деца на свету, на великој лопти владао би увек мир. Свима би било боље.

Уместо топовске јеке чуо би се весели цвркул птица; уместо крви потекли би потоци руменог вина; уместо лешева падали би снопови зрелог жита. Владала би љубав, поверење и сарадња. Небо мутно од дима би се разведрило. Уместо авиона бомбардера, полетели би голубови мира. Негдало би мржње, насиља рата. Све би било лепше.

Сви ми имали би леп живот.
Будућност би нам била лепша!

Ивана Станојевић, VI-4
„9. српска бригада“ Бор

ГОРАН

Горко плачем за тобом
и твојим очима плавим,
за твојим речима тајним.

Откад си ме оставио
данима кише лију.

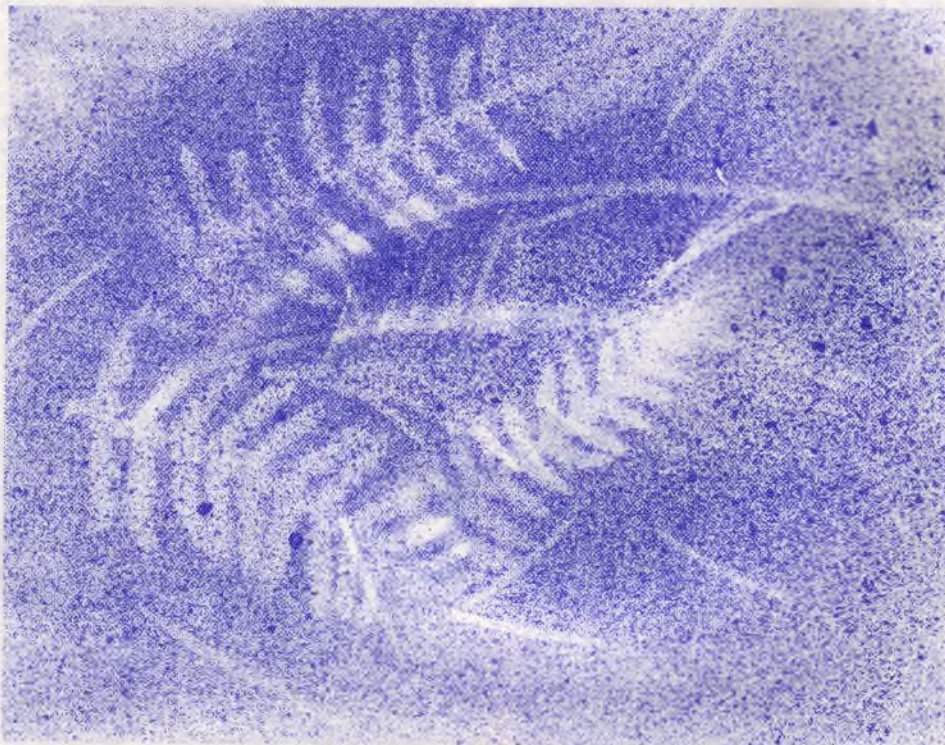
Растанак није био нежност,
ни пријатељство,
већ слутња да ћеш се вратити.

А сада то је,
успомена једина на растанак
прошли.

Дубоко у нама остала је љубав
далеко за нама остале су речи
далеко за нама плакале су зоре.

Некада се сети мене,
сети се мојих последњих суза
које се тога јутра,
рањиво квасиле твоје очи плаве.
Сети се реке;
реке која ће вечно тећи
и никад неће знати
застати и плакати
за изгубљеним сном.

Драгана Мијалковић, VII
„3. октобар“

Hebert David, 13. god.

КАКО САМ ПРОВЕЛА ЗИМСКИ РАСПУСТ

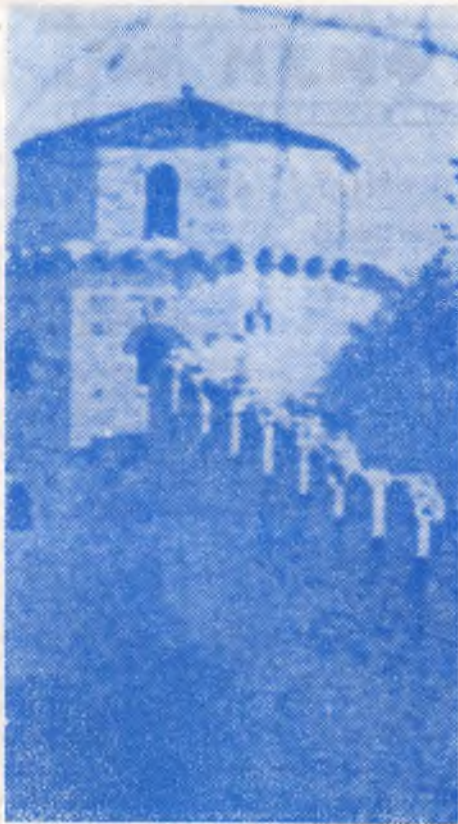
Завршило се још једно полугодиште и с радашћу дочекала сам зимски распуст. Пахуљице полако падају, а јеле и боро-ви закирили се снегом. Стигла је зима и завладала нашим крајем. Путујем аутобусом и дивим се пејзажу који се указује. Свуда се бели снег из којег се уздижу брда и планине. Сунце се буди на хоризонту и небо постаје ружичасто. Сунчано јутро обећавало је леп дан.

Циљ мог путовања је Београд. Путујемо, указују се димњаци и фабрике Параћина. А убрзо затим Ћуприја и Светозарево. Поља око аутопута белела су се, а понека кућица — вирила је испод снежног покривача. Све више смо се приближавали Београду. Појавила се и Авала са високим торњем који је додиривао облаке на небу. Капија Београда снежним ружама обележавала је почетак града који се налази на ушћу Саве у Дунав, и пожелела нам добродошлицу. Зграде око ње изгледале су као патуљци. Најзад смо стигли у Београд.

Београд је милионски град и пуно је већи од Бора. И као у свим великим градовима на улицама влада метеж и гужва. Снег је од разних гасова готово црн. Али Београд има и лепих страна. Одшетао смо на Калемегдан, далеко од буке аутомобила. Велики споменик бдио је над ушћем Саве у Дунав, двеју река на којима почива. Сада су њиховим површинама пловиле тек по нека санта леда. Зоолошки врт био је успаван, јер мало животиња воли зиму. Одмах ту, био је и луна - парк, а затим смо изашли у познату Кнез Михајлову улицу. Пуна је излога и продавница. Кренули смо према Славији и угледали предивну Београђанку. Ушли смо унутра, возили се покретним степеницама и посматрали кроз прозор Београд, његове зграде и куће. Људи су ми изгледали као мрави, а чинило ми се да су облаци били на дохват руке. Посетила сам и позориште на Теразијама.

Убрзо четка мрака је захватила град и светла су почела да се пале. Београд је изгледао као јелка препуна лампиона. Месец је посматрао грађане који су ишли улицама и обасјавао читав град.

Кренули смо аутобусом ка мом селу. Иза нас остаје Београд, појављују се куће Сурчина, затим Јакова и мог села Баљевца. Чујем лавез паса. Снег се пресијавао на месечини. Хрлили смо кући

Кула — Небојшина

моје баке да се угрејемо крај ватре и попијемо топао липов чај. Најзад смо стигли. Ватра у огњишту је тихо пукцетала. Размишљала сам о Београду. Уто-нух у сан.

Петао најављује зору, сунце се полако буди и појављује на хоризонту. Ускоро сам се санкала и радовала зимским чарима. Снег је приштао наоколо, а Снежко Велић осмехивао се деци. Канал испод мостића био је залеђен. Клизали смо се и падали по снегу. Образи су нам били румени. И чим би Месец отишао на починак, а Сунце дошло уместо њега, излазили смо на клизалиште. У том снежном расположењу прошла је читава недеља, и време је било да се вратим у Бор.

Враћала сам се аутобусом и радовала што ћу опет да видим добро познате улице и зграде. Зимски распуст је био про-шао.

Снежана Сахтер, VII
„9. српска бригада“

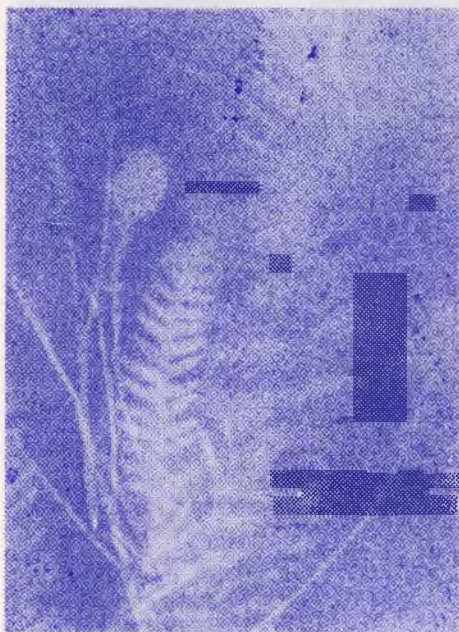
ФИЛМ ФИЛ

»МОЈА АФРИКА«

(Сидни Полак)

Грађани Бора могли су прошле недеље да прате дуго рекламирани и најављивани филм Сиднија Полака „Моја Африка“ („Из Африке“).

Неко је већ рекао, да о укусу не вреди расправљати. Филм је несумњиво добар, направљен зналачки, раскошно и са пуно укуса. Чини се да је одолео већ „класичној“ мани грандиозних филмских спектакла, богато зачињених „Оскарима“, а то је развученост радње. Ако

Celda Christelle, 13. god.

тога и има у филму, све је било у циљу да се радиња прикаже и схвати на што бољи начин. Сама филмска прича је врло једноставна. То је прича о самоуправној и одважној жени, која игром судбине или законом сопствене воље одлази у један потпуно другачији, нов и необи-

чан свет, у далеку Африку. И као што то обично бива, ту, где се додирује божанско и људско, вечно и тренутно, дивље и зачуђујуће мирно, она упознаје себе, налази свој свет, своја хтења и своју срећу. Дошавши у другачији свет међу људе који тешко прихватају устаљене европске обичаје и схватања, она, трагајући за смислом свог живота настоји да унесе дашак своје културе и просвећења међу житеље, истовремено радећи на фарми. Упознаје човека у коме налази разумевање и љубав. И онда, као по прорачуну виших сила које ником не допуштају дугу срећу она губи своју фарму, затим човека кога воли. Оба ударца подноси изузетно смирено и достојанствено, јер само достојанство одговара земљи у којој је пронашла себе, земљи која даје и узима. Постаје схватљиво да у таквој дивљини, на прелазу нетакнуте земље у несагледиви хоризонт смрт и није ништа друго него обична промена, уткана у игру судбине, где можда још увек неки древни афрички богови уплићу прсте, где све пролази и тече по устаљеном реду, умире и поново се рађа — у бесконачност. Ту где све прелази у вечност, човек постаје застрашујуће мали. Странац који није поникао на тој исконској земљи схвата да би се земља вртела у недоглед и без људи који и нису ништа друго него обично зрнце живога случајно бачено у свемир.

Под тако задивљујућим утиском се и одвија цео филм праћен неоспорно врхунском фотографијом и музиком. Ритам песме црних девојака се сам од себе утапа у предивне слике афричке саване. Треба истаћи и изванредну глуму Мерил Стрип која у филму тумачи главну улогу.

Филм „Моја Африка“ нам је, бар на кратко, обезбедио илузију неког далеког, можда бољег света, а успешан је само онај филм који то може.

Јелена Радовановић, VIII
„3. октобар“

ЗАШТО ВОЛИМ СТРИП

Зашто волим стрип, је питање које ми врло често постављају и родитељи. Ја у прво време нисам размишљао због чега и одговарао сам само са — зато.

Како сам растао ја сам и сам себе питао — зашто? И на крају сам ипак и сам закључио да волим стрип због више ствари:

Прво, зато што у свим стриповима главни јунак побеђује, он све може, њему се сви диве или пак од њега стрепе.

Друго, зато што у њима има и фантастике и ствари које се граниче са немогућим а ипак је све то лепо, интересно и узбудљиво.

Кад читам било који стрип ја се уживим у лик главног јунака, бодрим га у себи а понекад чак узвикнем „БРАВО“ када уради нешто немогуће или савлада неког негативца кога сам већ и ја почео да мрзим.

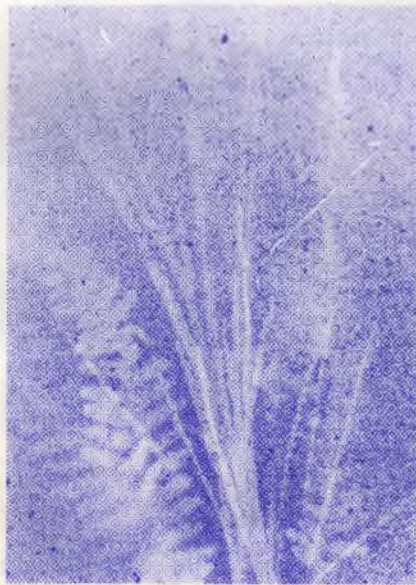
Често ми се деси да се читајући стрип толико се уживим да преживљавам све са јунацима и просто ми се чини да сам и ја био са њима.

Стрип може и да ме насмеје до суза и да ме одушеви, цртежи посебно ако су у боји, што ме инспирише да и самопуштам да нацртам неке од јунака.

Од мноштво стрипова којих има код нас највише ме привлаче они о Блеку, Загори и команданту Марку, али читам и све остале који ми дођу до руке, чак имам и малу библиотеку коју користим за размену са друговима, неке чак читам по неколико пута.

Стрипови су саставни део мог детињства и просто не могу да замислим како би било без њих.

Иван Раденковић, III
„9. српска бригада“

Grandjean Virginie, 13 год.

ЈЕДНА СТРАНИЦА МОГА ДНЕВНИКА

12. 08. 1986.

Освануо је помало чудан дан, све ми „полази за руком“. Јутрос сам у продавници изгубио паре па их је једна бака нашла и вратила ми. Вратио сам се кући, доручковао и изашао напоље. Знао сам да се нешто чудно дешава. Прелазећи улицу замало да се нађем под точковима камиона. Полако сам ишао ка „малом“ стадиону и умало да упаднем у канал пун воде.

Осетио сам воду на себи, отворио очи и око мене сви познати: Кифла, Кобасица, Миљан, Јокса. . . Значи све је био сан. Ја сам овде у Титовом Ужицу, поливен водом. Аутобус са бригадирима је стигао у насеље. Отишли смо на ручак. У кухињи, на столу наравно чорбича од цигерице и кромпир - пире. Сваки дан све горе. Изававши из кухиње сударио сам се са фотографом. Зар је опет „све почело“. Ушавши у „Чернобил“ (тако се звала спаваона) стропштала се на мене кишна из лончића и шољица (пластичних) за кафу. Легао сам у кревет и заспао. Пробудило ме је Сићо из Вуковара и тражио ми да му вратим 5 коња. Дао сам му последње паре и наставио да спавам.

Пробудих се од мириса дуванског дима. Стари акцијаши су пушили. Отишао сам у кантину и купио сок. Паре сам позајмио. Засео сам испод крушке. Неко ми је пришао иза леђа и загрлио ме. Била је то Зорица. Пољубила ме је. Све ми је пред очима било ружичасто. Села је поред мене и причала о нашим доживљајима на мору. Опет ме пољубила. Мислио сам да је свет мед и да су сви људи у њему срећни.

Пао је мрак. Од Кобаска сам позајмио за сок док ми не стигну паре. Видео сам кроз прозор Зорицу, ону Зорицу која ме је волела, малопре пољубила, загрљену са Шиљом. Мислио сам да је шала. Али била је то стварност. Отишао сам до кantine и цело вече седео у углу. Одвели су ме у салу да гледамо „Ноћ вештица“. Рекли су ми да сам плакао.

„Зорице, ти си била моја прва љубав, волео сам те и мислио да ћу бити вољен. Мислио сам да је свет мед и да су сви људи у њему срећни“.

Саша Ловић
„9. српска бригада“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ ♦ НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

»ПИОНИР«

„Пионир“ је лист ученика основних школа општине Лесковац. У акцији, коју воде „Политика“ и Савез за социјалистичко васпитање и бригу о деци СР Србије, под називом „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, Редакција „Пионира“ добила је ове године награду СУБНОР-а СР Србије за најуспешније неговане традиције НОР-а, а поводом Дана ослобођења Лесковца и Октобарску награду за значајан допринос на подстицању и подизању опште културе ученика.

Редакција нашег листа врши редовно размену свог гласила са „Пиониром“. Погледајте како пишу наши пријатељи.

НАС БРАТСКА РУКА СПАЈА

Од Београда до Харареа
корачамо путевима мира,
путевима Тита, Насера, Нехруа.

Пођите, другови, с нама,
наш циљ је слободна планета.

Стани, дрски освајаче,
путеви те у смрт воде,

Видиш ли кип Слободе?
Тамо нек и твоји путеви ходе,
путеви мира и слободе.

Ми Југословени,
рођени 70 и неке,
Титу смо завет дали
да ћемо учити,
домовини верни бити,
за њу се увек борити.

Нас братска рука спаја,
наше се коло наставља...

Жаклина Глишић, VI-4
ОШ „Вук Караџић“
Лесковац

ХВАЛА ТИ, ДРАГИ ВУЧЕ

Далеке године једне,
у једном малом селу,
из сиромашне куће
зачуше песму веселу.

Владаше глад и смрт
што убија малу децу,
дадоше му име Вук
да живи на овом свету.
Мучио мали Вук муку,
јер слава много беше,
кад одрасте, упрости азбуку,
па је сви лако разумеше.
Хвала ти, драми Вуче,
за ових тридесет слова,
кажем ти хвала ја
и поколења нова.

Ивана Тасић, III-3
ОШ „Вук Караџић“
Лесковац

ДОМОВИНО ДРАГА

Домовино драга,
волим твоје горе,
равну Војводину
и Јадранско море.

Домовино мила,
цветај у слободи,
пут те нашег Тита
у будућност води.

Срећа нек те прати,
домовино моја
воли те и чува
омладина твоја.

Миодраг Марковић, V-1
ОШ „Трајко Стаменковић“

ПОЗНА ЈЕСЕН

Пред зиму, кроз шуму пуну,
ко зна куд оде јесен позна.
За њом је у свитање
плакало голо грање.
Ветар мараму узе
па му избриса сузе.
Прозебло прање ћути
и хладне дане слути.
Магла у долу, уз брег,
већ мирише на снег.

Данијела Тасић, VII-3
ОШ „Иво Лола Рибар“
Грделица

УЗ МХ РХБГНКХ

НА ЧАСУ ИСТОРИЈЕ

Гледам на сат. Десет минута је до звона.
Наставница Цеца листа дневник ко
народни кувар.

— Крањчар Бобан!

Наш јадни Боби акцијаш устаде и рече:

-- Изволите наставнице!

— Бобане, реци ти мени нешто о

Клеопатри.

— Ујела ју је змија, наставнице.

— У реду. А где то Бобане.

— У купатилу!

— Ама у којој земљи, бре?

— То није битно јер је змија била у
корпи, а не у земљи наставнице!

— Свашта, Бобане, свашта! Није реч о
змији већ о Египту, разумеш!

- А, да. Он се граничи са иностранством.
- Ко то он?
- Па Египат.
- А где је то иностранство?
- Па дуж границе, наставнице!
- Добро. А шта ти знаш Бобане, о
Карлу Великом?
- Био је ћелав.

- И шта још?
- Био је ћелав... И то много!
- Да чујем даље.
- Имао је велику ћелаву главу!
- Добро, добро. Да чујемо сада нешто о
Римском царству?
- Римско царство је било у Риму. Рим
је сада главни град Италије, и ту живе
Италијани.
- Још?
- Римско царство је било у Риму. Рим
тешком муком је освојила првенство
света у фудбалу.
- Огласи се звоно. Бобан одахну. Спасени
смо.

Поздрав од ваше
Јасмине

ЛЕВА ТОП — ЛИСТА

(Домаћа)

1. „Иншалах“ — Лепа Брена
2. „Хајдемо у планине“ — Браћа Бајић
3. „Ја сам лажљива“ — Зорица
Брунцлик
4. „Настони главу на моје раме — Нада
Топчагић

(Страна)

1. „Мајка Мују шишала на струју“ —
Луис
2. „Не куните црне очи“ — Саманта
Фокс
3. „Јовановић Рада“ — „Зиги Зиги
Спутник“
3. „Уске панталоне“ — Тина Тарнер

Припремила за „Јасмин“
Сузана Јонових, VII
„29. новембар“

REBUS

ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

ТОП — ЛИСТА

(Домаћа)

1. „Сава тихо тече“ — „Плави оркестар“
2. Пљуни и запјевај моја Југославијо — „Бијело дугме“
3. „Љуби ме, љуби“ — Марина Перазић
4. „Пут путујем“ — „Магазин“

★

(Страна)

1. Rock The Night — »Europe«
2. You Keep Me Hangin On — Kim Wilde
3. Tich me, tich me — Samatna Fox
4. Cry Wolf — »А — НА«

★

„Јасминов“ хит

„Сава тихо тече“

Изводи: „Плави оркестар“

Покрај Саве, брезе мале
твоје очи веселе,
Ове ноћи чудно сјаје,
мене више не воле.

Није мени што те морам,
што те морам губити.
Већ је мени дал ћеш моћи
после мене љубити.

Сава тихо тече,
задње нам је вече
драга, остала си сама.

Сава тихо тече,
задње нам је вече
драга, постала си дама.

Сломиле се наше гране
више немам права ја.
На те твоје очи мале
ниси моја цурица.

Није мени што ја нећу,
више тебе видети.
Већ је мени, неће ми се
нове очи свидети.

ШАЛЕ

ПЕСМА

Ученик одлази код друга у болницу и пита га:

— Шта се то десило те си у болници?

— Свему је крива песма „Хајдемо у планине“.

— Како?

— Они рекоше да се скијање лако учи, а ја приликом скијања ударих у дрво.

КРАЈЊЕ ВРЕМЕ

Учитељица пита Мићу:

— Мићо, које је глаголско време у реченици „Данас почиње распуст?“

— Крајње време! — одговори Мића.

Бојан + Бојан
„29. новембар“

★

JOKES

Two farmers, who were visiting, the National Museum in Washington, stopped in front of an Egyptian mummy over which hung a notice with: BC 1187.

Both visitors were confused, one said:

— What do you make of that, Bill?

— Well, — said Bill — I don't know, but maybe it was the number of the car that killed him.

...

A doctor was standing by the sick man's bedside.

— I cannot hide from you that you are very ill. Is there anyone you would like to see?

— Yes, — said the sick man faintly.

— Who is it?

— Another doctor.

...

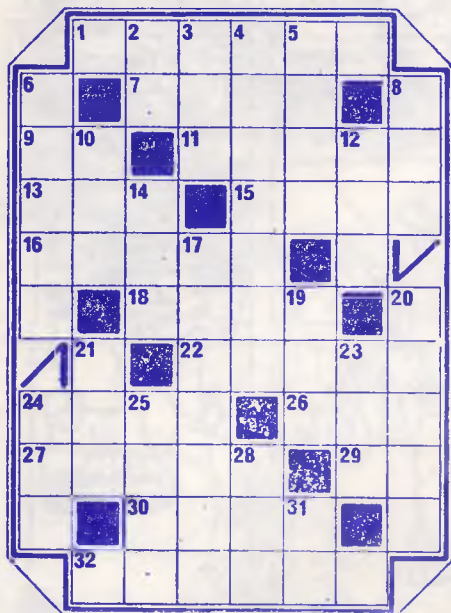
— Professor, do you think I will ever be able to do anything with my voice?

— Well, it might become useful in a case of fire or shipwreck.

Припремила секција енглеског језика
школе „29. новембар“

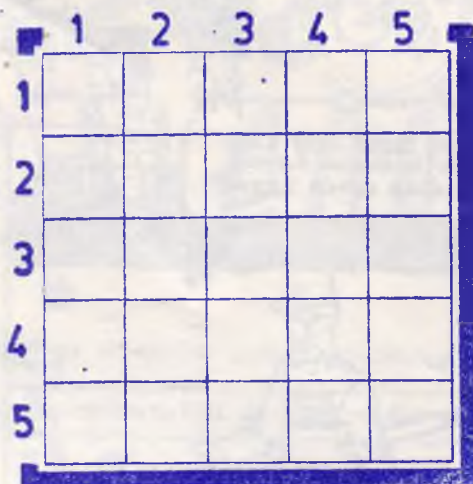
Укривљене речи

(географија Бора и околине)

Водоравно: 1. Име бившег фудбалера Џајића, 7. Место у општини Бор, 9. Истоимено место и река у северозападној Србије, 11. Продоран звук, 13. Године живота, 15. Ораница, 16. Град у Бугарској, 18. Преживар из породице јелена, 22. Индијски државник, Цавахарлал, 24. Наша фабрика сатова, 26. Врста хладног оружја, 27. Име политичара Рибичича, 29. Ауто — ознака за Бјеловар, 30. Врста вертикалне јамске просторије, 32. Место у општини Мајданпек.

Усправно: 2. Радна заједница (скр.), 3. Академија ликовне уметности, 4. Место у општини Бор, 5. Британски државник, Клемент, 6. Место на Јадрану у Црној Гори, 8. Стара мера за тежину, 10. Наш град бакра, 12. Име писца Андрића, 14. Мушки певачки глас, 17. Место у општини Мајданпек, 19. Амперсатметар (скр.), 20. Место у општини Бор, 21. Лична заменица, 13. Острво на Јадрану, 24. Назив, 25. Планина северно од Бора, 28. У години (лат.), 31. Осамнаесто и тринаесто слово ћирилице (ки).

КВАДРАТ

Водоравно и усправно: 1. Део тролејбуса (контактна мотка), 2. Риболовац, 3. Веђа, 4. Посуда за умивање, 5. Врста папараја (ки).

ПОЗИВ

Драги ученици,

Очекујемо ваше радове да би енигматска страница, као и до сада, била занимљива и најчитанија.

Редакција

КОМБИНАЦИЈА ШКОЛА-ФИЛМ

Математика — „Чудовиште из Loch Nesa“

Биологија — „Лабораторија др. Цекила“ Српскохрватски — „Страва у улици брестова“

Ликовно — „Абот и Костело траже Франкештајна“

Музичко — „Фигуре смрти“

Енглески — „Бајке са британских острва“

Бојан + Бојан
„29. новембар“

KALO CVDE JAMINKO

III-DEO

